

Herfra og ind i evigheden

Der er ikke noget, der er mere sikkert, end at ethvert menneske skal dø. Og der er næppe noget, der er omgærdet med så stor tavshed, som netop døden. Vi taler helst ikke om døden, og når nogen kommer ind på emnet, bliver der ofte en forlegen tavshed.

Det skyldes bl.a., at vi frygter døden, der er en fjende for de fleste, og vi bryder os ikke om at tænke på, at vi skal skilles fra vore kære, og at denne adskillelse er uigenkaldelig. Derfor hænger vi ved livet i denne verden, - også fordi det er det liv, vi kender. Det, der kommer efter døden, er ukendt og uprøvet, og derfor frygter vi for det og bliver tavse, når nogen bringer det på bane.

Der er mennesker, der med større eller mindre frimodighed påstår, at der ikke findes noget efter døden. Da ingen af dem har været på den anden side af døden, kan påstanden derfor ikke bygge på erfaring eller viden. Og det virker oftest som om, at de, der påstår, at der ikke er noget efter døden, gør det af frygt for, at der alligevel skulle være noget. De handler som strudsen, der stikker hovedet i busken og tror, at den truende fare ikke eksisterer.

Andre mener nok, at der er et liv efter døden. Men fordi ingen har egen erfaring eller viden på området, bliver alle menneskelige forestillinger om evigheden kun drømmerier, der oftest bunder i ønsket om en sorgløs evig tilværelse i lighed med den, de allerede kender, men uden sorg, sygdom, død og afsavn. Og således bliver der lige så mange forskellige bud på evigheder, som der er menneskelige fantasier. Men hver af dem er rent gætværk baseret på menneskelig ønsketænkning. Sandheden er, at vi ikke i os selv ved noget om livet efter døden.

Hvis vi derfor vil vide noget om livet efter døden, må vi søge den udenfor os selv og fra én, der har været død, men er blevet levende igen. Og den eneste, vi kan spørge, er Jesus, Guds søn, for han døde på et kors, blev begravet, men opstod igen på den tredje dag. Og efter sin opstandelse viste han sig bl.a. for over fem hundrede af sine disciple på én gang, og han var sammen med sine apostle og spiste sammen med dem. Jesu opstandelse er en bevidnet historisk sandhed, der ikke lader sig bortforklare, med mindre man er i direkte ond vilje.

Hvilken konsekvens har Jesu opstandelse så for os?

Guds vidnesbyrd er for det første, at evigheden eksisterer, fordi Gud er af evighed. Vidnesbyrdet er dernæst, at når et menneske dør, flytter det fra tiden her på jorden over i evigheden, hvor alt er anderledes end det, vi i os selv kan forstå eller fatte.

Guds ord siger, at evigheden begynder med Guds dom, hvor hvert menneske skal stå til regnskab for sine gerninger. Og ved dommen vil Gud sige til de retfærdige: "Kom I velsignede og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt, mens det til de uretfærdige vil lyde: "Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er beredt Djævelen og hans engle." Mat.25:34 og 41.

Evigheden er altså delt i to opholdssteder: et sted for de retfærdige og et sted for de uretfærdige. Det skyldes, at i evigheden er der et uendeligt og uoverstigeligt skel mellem ret og uret – helt modsat det, vi kender her på jorden, hvor ret og

uret trives sammen og endda kan være vanskelige at adskille. Men sådan ikke i evigheden.

Stedet for de retfærdige i evigheden er Himlen, der beskrives med ordene: "Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. For det, der var før, er forsvundet." Åb.21:3-4.

Stedet for de uretfærdige hedder Helvede, der beskrives som en ildsø, der brænder med svovl. Stedet vil efter Guds ord være et pinested, hvor der skal være gråd og tænderskæren, et sted, hvor deres maddiker ikke dør og ilden ikke slukkes. Dette fortabelsens pinested er forberedt Djævelen og hans engle og alle dem, som ikke i dommen bliver fundet retfærdige.

I forhold til evigheden er vort liv her på jorden som et enkelt kort øjeblik. Det er så kortvarigt, at det ville være helt uden betydning, hvis det ikke var fordi, vor tid her på jorden er givet os til forberedelse af evigheden. Og den forberedelse er mere vigtig end alt andet, da det drejer sig om, hvor vi skal tilbringe evigheden.

Det personlige spørgsmål er nemlig: Når du dør og skal dømmes, er du da blandt dem, der dømmes retfærdige? eller hører du til blandt dem, der går fortabt på grund af uretfærdighed?

Kort sagt: Er du i dig selv retfærdig, så du er lige så syndfri, ren og hellig som Gud? Svaret er et klart nej. Intet menneske er i sig selv retfærdigt i Gud øjne, og hvis vort håb for evigheden er baseret på os selv, er vi på vej mod fortabelsen. Mange mener så, at hvis de i øvrigt lever et pænt liv, så lægger Gud nok resten til, når det kommer så vidt. Men sådan taler og vidner Guds ord ikke. Det siger, at du *skal* være retfærdig – helt igennem, for intet urent eller uretfærdigt skal nogensinde få lov at komme ind i Himlen.

Lad dig ikke narre af dine egne tanker, der vil bortforklare eller undskylde din synd og manglende retfærdighed. Guds krav er, at du skal være absolut ren og retfærdig for at bestå i dommen.

Hvis du nu indvender, at det er umuligt, så har du ret. Og hvis dit håb står til dig selv, er din sag håbløs, for i dig selv er du fortabt.

Men det forudså Gud, endog før du blev skabt. For du er så højt elsket af Gud, at Gud sendte sin Søn Jesus til jord for at frelse dig. Jesus blev prøvet og fristet til al synd og uretfærdighed ligesom alle andre mennesker - uden at synde. I dit sted forblev han ren og retfærdig i Guds øjne, og i dit sted tog han alle dine synder, al din uret og al din uretfærdighed på sig, og han døde på et kors for dine synders skyld. Guds ord siger, at Jesus blev gjort til synd, for at du kan blive Guds retfærdighed i ham.

Kan nogen fatte det? Nej!

Kan nogen fatte, at mennesker ikke står i kø for at få del i den frelse? Nej!

Men hvad med dig? Ved du, at målet med dit liv her i verden dybest set drejer sig om det ene: At du er retfærdig, når du skal dø og træde ind i evigheden. Hvis du vil frelses og få del i den retfærdighed, som Gud i Jesus har rede til dig, så må du tro på Jesus og modtage Guds frelse af nåde, og du må gøre det, mens du lever.